

27/10/2008

Μυστικά και ψέματα στο σπίτι της Αλίκης (2007)

ΜΥΣΤΙΚΑ ΚΑΙ ΨΕΜΑΤΑ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ ΤΗΣ ΑΛΙΚΗΣ - A CASA DE ALICE

Σκηνοθεσία-Σενάριο: Chico Teixeira

Ηθοποιοί: Carla Ribas, Berta Zemel, Vinicius Zinn, Ricardo Vilaca, Ze Carlos Machado

Φωτογραφία: Mauro Pinheiro jr.

Χώρα: Βραζιλία (Έγχρωμο)

Διάρκεια: 92'

Διακρίσεις:

- Βραβείο Plaque στον Τσίκο Τεχέρα, Chicago International Film Festival
- Βραβείο Grand Prix στον Τσίκο Τεχέρα, Fribourg International Film Festival
- Βραβείο Youth Jury στον Τσίκο Τεχέρα Fribourg International Film Festival
- Βραβείο Fipresci στον Τσίκο Τεχέρα, Guadalajara Mexican Film Festival
- Βραβείο Mayahuel στον Τσίκο Τεχέρα Guadalajara Mexican Film Festival
- Βραβείο Mayahuel στην Κάρλα Ρίμπας Guadalajara Mexican Film Festival
- Βραβείο Coral στον Τσίκο Τεχέρα, Καλύτερης Ταινίας
- Βραβείο Grant Coral στον Τσίκο

Τεχέρα, Καλύτερης Ταινίας

- Ειδική μνεία στην Κάρλα Ρίμπας, Miami Film Festival
- Βραβείο Premiere Brazil στην Κάρλα Ρίμπας, Rio de Janeiro International Film Festival
- Βραβείο APCA στην Κάρλα Ρίμπας, Sao Paulo Association of Art Critics
- Βραβείο International Jury στην Κάρλα Ρίμπας, Sao Paulo International Film Festival
- 3 ακόμη υποψηφιότητες για Βραβεία

Πρώτη προβολή: Ώρα 8.30 μ.μ.

Δεύτερη προβολή: Ώρα 10.30 μ.μ.

Η Αλίκη είναι μητέρα τριών παιδιών και 20 χρόνια από τη ζωή της τα έχει περάσει, παντρεμένη, με έναν ταξιτζή. Δουλεύει σε ένα κατάστημα που πουλά είδη ομορφιάς. Το μεγαλύτερο από τα παιδιά της κάνει τη στρατιωτική του θητεία. Η μητέρα της απασχολείται με τις δουλειές του σπιτιού, είναι σχεδόν υπηρέτρια. Κανένα από τα παιδιά της δεν της δίνουν σημασία, ενώ στη

γιαγιά τους δεν έχουν κανένα σεβασμό. Αυτή είναι η ζωή μιας εργαζόμενης μητέρας, στην οικογένεια της οποίας κυριαρχεί ο άντρας. Οι απιστίες για αυτή είναι κάτι το άγνωστο. Ο Τσίκο Τιχέρα, από τη Βραζιλία, κάνει αυτή την ταινία που έχει φορτωθεί με δώδεκα βραβεία, από διάφορα Φεστιβάλ, όπως από αυτό του Σικάγο, του Fribourg, του Κουανταλαχάρα, του Μεξικό, της Χαβάνα, του Μαϊάμι, του Ρίο ντε Τζανέιρο και του Σάο Πάολο, όπως επίσης και των Κριτικών Κινηματογράφου του Σάο Πάολο. Τα προβλήματα που έχει να αντιμετωπίσει, ο μεγάλος γιος της θέλει να γίνει υπολοχαγός-φασίστας στο στρατό, ο άλλος της γιος ρέπει προς τα ναρκωτικά, θα μεγαλώσουν όταν την πλησιάζει ένας παλιός έρωτας της ζωής της.

Ο σκηνοθέτης ξεκίνησε την καριέρα του με το να κάνει ντοκιμαντέρ και αυτό φαίνεται με τον τρόπο που τοποθετεί την κάμερά του για να αποτυπώσει την καθημερινή ζωή των χαρακτήρων της ταινίας του. Δίνοντας έμφαση στην παρατήρηση των καθοριστικών στιγμών επιτρέπει στο θεατή να μπει μέσα στην ιστορία και να δώσει σημασία και στην παραμικρότερη λεπτομέρεια. Όταν ένας αδελφός ρωτά τον άλλον: «Γιατί αφήνεις τη μαμά να σε αγκαλιάζει συνέχεια;», η ζήλια πλανάται στον αέρα και συνδέεται με τη γενική ατμόσφαιρα του σεξισμού και της συναισθηματικής αποδόμησης.

Κάτω από τον αυστηρό ρεαλισμό της ταινίας υποβόσκει η τραγωδία η οποία αποδομεί το ρεαλισμό και φτάνει στα όρια της ψυχοθεραπείας, όσον αφορά στο κοινό που είναι γνώστης αυτών των καταστάσεων, όπως στη Βραζιλία. Μιλάμε, λοιπόν, για ένα λαϊκό κινηματογράφο που δεν είναι απλοϊκός, αντίθετα σύνθετος, μας θυμίζει τις δομές του ποιητικού ρεαλισμού που ρέπει προς το ρεαλισμό, παρά προς την ποίηση. Τα πράγματα έχουν τη διφορούμενη άποψή τους. Η Αλίκη είναι νοικοκυρά και εργαζόμενη, η θηλυκή της πλευρά ξυπνά από έναν παλιό έρωτά της και τότε θα φανεί ο άλλος, ο κρυμμένος άνθρωπος, αυτόν που κρύβει μέσα μας ο καθένας και που δίνει τη γοητεία στις προσωπικές μας σχέσεις.

Στην ταινία συνυπάρχουν ο κακός εαυτός μας, αυτών των παιδιών της Αλίκης και του άντρα της, και ο καλός, αυτός της γοητευτικής γυναίκας, της Αλίκης, και της ήρεμης δύναμης, της μητέρας της. Τα δύο πρόσωπα της Βραζιλίας που μπορεί κανείς να τα δει μόνο αν μείνει εκεί, μπει μέσα στη βραζιλιάνικη κοινωνία και κοπιάσει για να μάθει τις δυνάμεις παραγωγής της, αυτό που την αλλάζει τόσο ώστε να έχουμε αυτές τις τρομερές αντιθέσεις. Ένα παράδειγμα μιας τέτοιας μελέτης είναι αυτή η ταινία του Τσίκο Τιχέρα.

ΤΣΙΚΟ ΤΕΧΕΡΑ - ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ

Criaturas Que Nasciam em Segredo (1995), Carrego Comigo (2000), A Casa de Alice (2007)